

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobkyně **V. s., s. r. o.**, zastoupené JUDr. Janou Márovou, advokátkou se sídlem Chýnovská 587, 252 66 Libčice nad Vltavou, proti žalovanému **Ministerstvu životního prostředí** se sídlem Vršovická 65, 100 10 Praha 10, proti rozhodnutí ze dne 1. 6. 2005, č. j. 500/657/501 11/05, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 2. 2006, č. j. 5 Ca 208/2005-22,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 14. 2. 2005, č. j. 1/OV/4146/05/Roz, uložila Česká inspekce životního prostředí, oblastní inspektorát Praha, žalobkyni pokutu podle § 120 zákona č. 254/2001 Sb., vodního zákona, a podle § 106 odst. 3 písm. c) zákona č. 50/1976 Sb., stavebního zákona, za užívání vodního díla – čistírny odpadních vod pro obec Ch. – bez kolaudačního rozhodnutí.

Žalobkyně napadla toto rozhodnutí odvoláním; to však žalovaný zamítl svým rozhodnutím ze dne 1. 6. 2005 a rozhodnutí vydané v I. stupni potvrdil.

Žalobu, již žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného, zamítl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 8. 2. 2006. Rozsudek byl doručen žalobkyni dne 14. 2. 2006.

Dne 2. 3. 2006 byla městskému soudu doručena kasační stížnost předaná k poštovní přepravě dne 1. 3. 2006. Žalobkyně zde uvedla, že neměla jinou možnost než čističku odpadních vod provozovat i bez kolaudačního rozhodnutí; těžko si představit, co by nastalo, kdyby čistička zůstala bez provozovatele. Žalobkyně splnila všechny povinnosti, které jí uložil vodoprávní úřad, a není její vinou, že dosud nebylo vydáno kolaudační rozhodnutí: obec jakožto vlastník čističky ji totiž nezmocnila k jednání ve věcech stavebního řízení. Proto žalobkyně navrhla, aby byl rozsudek Městského soudu v Praze zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

Městský soud nato předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí. V předkládací zprávě přitom uvedl, že kasační stížnost je opožděná.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji jako opožděnou.

Podle § 106 odst. 2 soudního řádu správního musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze prominout.

Napadené rozhodnutí městského soudu bylo žalobkyni doručeno v úterý 14. 2. 2006; následujícího dne, tedy ve středu 15. 2. 2006, začala běžet dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti, která uplynula v úterý 28. 2. 2006. Kasační stížnost však byla předána k poštovní přepravě až 1. 3. 2006, tedy jeden den po uplynutí dvoutýdenní lhůty. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl jako opožděnou za použití § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. dubna 2006

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu